

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

یونس نگاه

۱۲ اپریل ۲۰۲۲

یونس نگاه

مبارزه با دین فروشان

به حمایت از حق مردم در دین‌داری تظاهر نمی‌کنم و مخالفتم با ناحقی سیاستمداران دین‌فروش نیز سیاست‌بازی نیست. در نزدیک به پنج دهه زندگی در ملکی که اسلام سیاسی به بازار سیاست گردانده می‌شد، از مسجد تا مکتب، از مدرسه تا دانشگاه، از قریه‌های جنگ‌زده تا شهرهای ویران، از فابریکه تا دفتر با لحظه‌های عمرم آموخته‌ام که ستیز با دین مردم خطاست و دوستی با تاجران دین تباهی می‌آورد.

پیش از آن که به مکتب بروم، مبانی اسلام را آموخته‌ام و درحدی آموزش مذهبی دیده‌ام که اگر دین را ابزار معیشت می‌ساختم می‌توانستم ملای یک مسجد شوم. سینه‌زدن و شعار دادن زیر بیرق اسلام سیاسی را نیز تجربه کرده‌ام. سال‌ها این شعار را که "خدایا خدایا تا انقلاب مهدی خمینی را ننگدار" در کودکی و نوجوانی فریاد کرده‌ام. عکس گلبدین را چندین سال در جیبم گردانده‌ام و اولین کارت مهاجرتم را نیز از دفتر حزب او گرفته‌ام. در نوجوانی عاشق اسلام سیاسی بودم. امام خمینی و امیر حکمتیار قهرمانانم بودند.

با گذشت زمان آموختم که آنچه در خانه‌جنگی میان دو قومندان محلی فریاد می‌شد دین نبود، سیاست کثیف پشت دین مردم سنگر گرفته بود. آنچه در پیشاور و مکه و تهران به‌نام اسلام گفته می‌شد به دینی که مردم می‌خواهند ارتباط نداشت بلکه تجارت سیاسی بود که لعاب دین به آن مالیده بودند. سوگند رهبران سیاسی آدمکش و وطن‌فروش در کعبه یادتان است؟ الله و اکبرهایی که هنگام راکت‌پرانی و آدم‌کشی در کابل جریان داشت به شما چیزی نیاموخته است؟ خواب‌هایی که خلیفه به شما تعریف می‌کند و بم‌هایی که انتحاری‌ها در مسجد، مکتب، شفاخانه، بازار و ورزشگاه‌تان الله و اکبر گویان منفجر می‌کردند شما را به بازاندیشی باورهای‌تان ترغیب نکرده است؟ من در آن سال‌ها بارها ذهنم را شستم و باورهایم را صیقل زدم.

البته دین را نمی‌توان به اعمال آن درنده‌خویان تقلیل داد. به جای‌نماز مادرم، لحظاتی که او وضو می‌گیرد، با آرامش در گوشه‌خانه نشسته نماز می‌خواند احترام عمیق دارم. اگر آن پناهگاه نمی‌بود مادرم زودتر پیر می‌شد و شاید از دیدن

این همه دیو خوئی و جنایت‌پیشگی در قریه و شهرش دیوانه می‌شد. دین به او فرصتی داده است تا به سؤال‌های سخت زندگی جواب‌های ساده بیابد و لحظاتی از آرامش روحی را در محیط طوفانی افغانستان تجربه کند. این دین مردم است. آن که می‌گوید دروغ نگو، رشوت نخور، ظلم نکن، آدم نکش، تجاوزکار نباش، حق کسی را نخور، کار کن، سحرخیز باش، انضباط داشته باش، به ضعیف‌تر از خود یاری رسان و هر جا حقی پای‌مال می‌شود سکوت نکن دین مردم است. این ارزش‌ها را باید پاس داشت. مراسم مذهبی که به زندگی مردم رنگ و نظم می‌دهند، تنها مراسم دینی نه، بلکه هویت و فرهنگ ما هستند. آن که می‌گوید به طبیعت و محیط با چشم عبرت ببین، بیاموز، فکر کن و فعال باشد دین مردم است. اسلام آرام، در صلح با طبیعت و انسان، که درین شعر سعدی موج می‌زند، دین مردم است:

دولت جان پرورست صحبت آمیزگار   خلوت بی مدعی سفره بی انتظار
آخر عهد شب است اول صبح ای ندیم   صبح دوم بایدت سر ز گریبان برآر
دور نباشد که خلق روز تصور کنند   گر بنمائی به شب طلعت خورشیدوار
مشعل‌های برفروز مشغله‌ای پیش گیر   تا ببرم از سرم زحمت خواب و خمار
خیز و غنیمت شمار جنبش باد ربیع   ناله موزون مرغ بوی خوش لاله‌زار
برگ درختان سبز پیش خداوند هوش   هر ورقی دفترست معرفت کردگار
روز بهارست خیز تا به تماشا رویم   تکیه بر ایام نیست تا دگر آید بهار
وعده که گفתי شبی با توبه روز آورم   شب بگذشت از حساب روزبرفت از شمار
دور جوانی گذشت موی سیه پیسه گشت   برق پمانی بجست گرد بماند از سوار

دفتر فکرت بشوی گفته سعدی بگوی

دامن گوهر بیار بر سر مجلس بیار

سکیولاریزم با این دین مخالف نیست. مبارزه با تیکه‌داران سیاسی دین فروش، مبارزه با دین نیست. مردم حق دارند دین خود را از بازار تروریستان، وطن فروشان، تاجران خون و قوم نجات دهند. دین را از زیر لنگ متجاوزان بکشند. دین را اگر ناموس معنوی مردم بدانیم، رهبران جهادی بدریش متجاوزان بر این ناموس بوده اند. آن ناموس مردم را به نوبت در چارراهی سیاست بی‌عفت کرده‌اند. یک روز یکی و روز بعد دیگری بر آن سوار شده است. دین را فاحشه ساخته‌اند و به پاکستان، روسیه، چین، امریکا و اروپا می‌فروشد. این دین‌داری نیست، زشت‌ترین سیاست‌بازی است. هر که علیه اینان می‌رزد مؤمن‌تر است.